REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

Poslovni broj P-733/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E NJ E

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji Marijani Capurso Kulišić u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Ljubimira, OIB 10724832684, Iva Vojnovića 9, Dubrovnik, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Dunatov, odvjetnik u Dubrovniku, protiv tuženika Miha Skurića, OIB 77127878837, Miočići 21, Čilipi kojeg zastupa punomoćnik Bojan Lujak, odvjetnik u Dubrovniku, radi utvrđenja prava služnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 22. rujna 2026., u punomoćnika stranaka, 27. listopada 2026.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se vrijednost predmeta spora u visini 1.327,00 EUR.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje prava stvarne služnosti pješačkog prolaza na teret kčbr. 4087 VIŠE KUĆE Dvorište površine 81 m2 upisane kod Općinskog suda u Dubrovniku u bazi zemljišnih podataka (BZP) za k.o. Čilipi u zk.ul. 3853, kao poslužnog dobra, a u korist kčbr. 4084 UZ KUĆU Dvorište površine 94 m2 upisane kod Općinskog suda u Dubrovniku u bazi zemljišnih podataka (BZP) za k.o. Čilipi u zk.ul. 3570, kao povlasnog dobra, i to baš betoniranim prolazom koji se proteže od javnog puta označenog kao kčbr. 5055/2 k.o. Čilipi preko poslužne nekretnine kčbr. 4087 k.o. Čilipi do povlasne nekretnine k.č.br. 4084 k.o. Čilipi, na Skici lica mjesta k.o. Čilipi iz svibnja 2025. godine sačinjenoj od Stjepana Grmoljeza, dip.ing. geodezije, Stalnog sudskog vještaka za geodeziju, Dr. Ante Starčevića 27, Dubrovnik na legendi Skice označena kao „Sporni dio nekretnine“.

II. Tuženik, kao svagdašnji vlasnik poslužne nekretnine, dužan je trpjeti izvršavanje navedenog prava stvarne služnosti u korist kčbr. 4084 k.o. Čilipi.

III. Tuženik je ovlašten na temelju ove presude u zk.ul. br. 3853 k.o. Čilipi ishoditi upis u točki 1. presude opisano pravo stvarne služnosti pješačkog prolaza na korist

kčbr. 4084 k.o. Čilipi, kao povlasne nekretnine, a na teret k.č.br. 4087 k.o. Čilipi, kao poslužne nekretnine, čija se provedba nalaže ovosudnom zemljišnoknjižnom odjelu

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu 2.557,27 EUR (dvije tisuće pet stotina pedeset i sedam eura i dvadeset i sedam centi) sa zateznim kamatama od 27. listopada 2026. do isplate po stopi koja se obračunava uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za 3 postotna poena, u roku 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova ovog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je suvlasnik nekretnine označene kao kčbr. 4084 k.o. Čilipi, upisane u zk. ul. 1630, dok je tuženik vlasnik i posjednik nekretnine označene kao kčbr. 4087 k.o. Čilipi, upisane u zk. ul. 278. Navodi da njegova nekretnina nema neposredan pristup javnom putu te da se do nje dolazi pješačkim prolazom preko nekretnine tuženika, i to uz njezinu sjeverozapadnu granicu. Predmetni prolaz proteže se od sjeverozapadne granice kčbr. 4084 do javnog puta označenog kao k.č. 5055/2 k.o. Čilipi, u duljini od približno 10 metara i širini od oko 1,5 metara, a njegov položaj prikazan je na priloženoj skici. Tužitelj ističe da su navedeni prolaz koristili njegovi pravni prednici još od 1920., kada je njegov pradjed Škurić Miho Perov stekao vlasništvo predmetne nekretnine, te da se prolaz od tada neprekidno koristi za pristup nekretnini. Nakon smrti njegova pradjeda nekretninu je naslijedio njegov sin Škurić Pero, a potom njegova žena Skurić Luce, a poslije njene smrti majka tužitelja Kata Ljubimir, da bi nakon njegove smrti 2017. vlasništvo stekli tužitelj i njegov brat Davor, svaki u jednoj polovini. Nadalje, tužitelj tvrdi da su on i njegovi pravni prednici predmetni prolaz koristili nesmetano, neprekidno i u dobroj vjeri više od stotinu godina, pri čemu se vlasnici poslužne nekretnine takvom korištenju nisu protivili. Tužitelj smatra da su ispunjene zakonske pretpostavke za stjecanje prava stvarne služnosti pješačkog prolaza dosjelošću, budući da su on i njegovi pravni prednici predmetni prolaz pošteno, neprekidno i nesmetano koristili tijekom razdoblja znatno duljeg od zakonom propisanih dvadeset godina. Stoga predlaže da sud utvrdi postojanje prava stvarne služnosti pješačkog prolaza preko kčbr. 4087 k.o. Čilipi u korist k.č. 4084 k.o. Čilipi, u opsegu i na trasi označenoj na priloženoj skici, da naloži tuženiku priznati i trpjeti izvršavanje navedene služnosti te da tužitelju dopusti upis prava služnosti u zemljišnim knjigama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno prigovara označenoj vrijednosti predmeta spora, smatrajući je preniskom s obzirom na to da tužitelj zahtijeva utvrđenje prava služnosti na teret kčbr. 4087 k.o. Čilipi, površine 81 m², koja se nalazi u građevinskoj zoni, u neposrednoj blizini tuženikove kuće. Ističe da bi osnivanje služnosti trajno opteretilo predmetnu nekretninu i znatno umanjilo njezinu vrijednost, pri čemu je ona već opterećena zabilježbom predmetnog spora pod brojem Z-10327/2024. Stoga predlaže da se vrijednost predmeta spora odredi u iznosu od 13.272,10 EUR. Tuženik također ističe da tužitelj nije jedini vlasnik kčbr. 4084 k.o.

Čilipi, a da se drugi suvlasnik nije pridružio tužbi. Protivi se tužbi, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. Prema članku 40. stavku 3. Zakon o parničnom postupku (""Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP) ako je tužitelj vrijednost predmeta spora očito suviše visoko ili suviše nisko naznačio, tako da se postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka, sud će, po službenoj dužnosti ili na prigovor tuženika, najkasnije na pripremnom ročištu, brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti te rješenjem protiv kojega nije dopuštena posebna žalba odrediti vrijednost predmeta spora. Kako sud nije po prigovoru tuženika do zaključenja prethodnog postupka odredio vrijednost predmeta spora, a imajući na umu činjenicu da o istom ovise samo troškovi postupka, a poseban žalba nije dopuštena valjalo je istodobno s ovom presudom odrediti vrijednost predmeta spora u visini 1.327,00 EUR kako je to naznačeno u tužbi. Naime, riječ je o utvrđenju prava stvarne služnosti te sud smatra da nije važno što bi eventualno utvrđenje služnosti umanjilo vrijednost predmetne nekretnine, s obzirom da se radi o utvrđenju ovog prava dosjelošću.

4. Među strankama je sporno je li tužitelj ovlašten podnijeti tužbu kao jedan od suvlasnika povlasne stvari, jesu li svagdašnji vlasnici povlasne stvari vršili služnost puta, ako jesu, jesu li to radili potajice.

5. U postupku su pročitani fotografije (list 5, 52, 53spisa), povijesni zemljišnoknjižni izvadak (list 6-37 spisa), Povijest promjena na katastarskim česticama Područnog ureda za katastar u Dubrovniku klasa: 930-04/24-05/158 (list 38 -39 spisa) i klasa 930-04/24-05/159 (list 40-41 spisa), Dodsunica A 105/20/4 (list 42-43 spisa), rješenje o nasljeđivanju posl.br. O-445/71 (list 44 spisa), O-603/83 (list 45-46 spisa), O-31/18 (list 4751 spisa), posjedovni list broj 414 k.o. Čilipi (list 89 spisa), zk. izvadak (list 60-63 spisa, 81, 84-85 spisa, 159-162 spisa), rješenje Područnog ureda za katastar Dubrovnik klasa: UP/I-932-07/24-03/187 (list 69-70 spisa), klasa UP/I932-07/24-03/186 (list 71-73 spisa), skica ovlaštenog inženjera geodezije Ilije Penda od 25. studenog 2024. (list 79 spisa), posjedovni list broj 208 k.o Čilipi (list 80 spisa), kopija katastarskog plana (list 83 spisa), proveden je očevid na licu mjesta (list 90-91 spisa), geodetsko vještačenje po vještaku Stjepanu Grmoljezu (list 95-106 spisa), usmeno je saslušan vještak Stjepan Grmoljez (list 123-124 spisa), saslušani su svjedoci Antun Skurić, Antun Tomaš, Marko Skurić (list 140-142 spisa), Pavo Skurić, Nikša Skurić, Vinka Skurić, Davor Ljubimir, Ambroz Čivljak, Davor Ošteić, Davor Lilić (list 147-153 spisa), Donald Hudspeth, parnične stranke (list 142-143 spisa).

6. Ocjenom provedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog postupka zaključak je suda da je tužbeni zahtjev osnovan.

6.1. Tužitelj je podneskom od 7. rujna 2026. uredio tužbeni zahtjev s obzirom da je u međuvremenu došlo do uspostave BZP-a u zemljišnim knjigama i drukčijeg opisa poslužne i povlasne nekretnine, dok je u bitno tužbeni zahtjev ostao neizmijenjen,

odnosno po ocjeni ovog suda nije došlo do preinake tužbe, kojoj se tuženik na ročištu za glavnu raspravu protivio.

7. Pregledom zemljišnoknjižnih izvadaka utvrđeno je kako je u zemljišnim knjigama kao vlasnik kčbr. 4084 vrt k.o. Čilipi upisan tužitelj i Davor Ljubimir, dok je kao vlasnik kčbr. 4087 pašnjak k.o. Čilipi upisan tuženik.

8. Odredbom članka 190. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 dalje: ZV), propisano je da je vlasnik povlasne nekretnine koji ima pravo staze ovlašten time hodati tom stazom, te tako tuda k sebi puštati druge ljude; ima li pravo progoniti stoku, ovlašten je time i služiti se kolicima; a ima li pravo kolnika, ovlašten je voziti se po poslužnoj nekretnini jednom ili više zaprega, motornim vozilom i biciklom, dok je st.2.istog članka propisano da pravo hodati stazom ne obuhvaća ovlast jahati niti voziti se biciklom, a ni gurati bicikl po poslužnoj nekretnini; pravo progoniti stoku ne obuhvaća ovlast vući teške terete preko poslužnoga zemljišta; pravo voziti se po poslužnoj nekretnini ne obuhvaća pravo tuda goniti nevezanu stoku. Iz citiranih odredbi razvidno je da se pod zakonskim terminom „služnost puta“ podrazumijevaju tri vrste služnosti puta pravo staze, progon stoke i pravo kolnika.
8.1. Odredbom članka 229. stavak 1. ZV-a propisano je da se stvarna služnost osniva se na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio.
8.2. Odredbom članka 233. stavak 1. ZV-a propisano je da ovlaštenik prava služnosti ima pravo zahtijevati od vlasnika poslužne stvari da prizna i trpi njegovo pravo služnosti kao teret na poslužnoj stvari, te da trpi izvršavanje ovlaštenikova prava na njoj, odnosno da propušta činiti na njoj ono što je zbog ovlaštenikova prava dužan propuštati; isto ima pravo zahtijevati i od svake druge osobe koja svojim činima niječe njegovo pravo služnosti ili ga samovlasno onemogućuje ili uznemirava u izvršavanju toga prava.

9. Imajući na umu prethodno citiranu zakonsku odredbu svaki ovlaštenik prava stvarne služnosti, makar bio jedan od suvlasnika povlasne nekretnine ima pravo zahtijevati od vlasnika poslužne nekretnine da prizna i trpi njegovo pravo služnosti kao teret na poslužnoj stvari. Prema tome nije osnovan prigovor tuženika da tužba nije podobna za raspravljanje jer je nisu podnijeli svi suvlasnici poslužne stvari.

10. Sud je prvenstveno radi identiteta predmeta spora i uvida u stvarno stanje na nekretninama proveo očevid na licu mjesta i geodetsko vještačenje.

11. Očevidom na licu mjesta utvrđeno je da se radi o dijelu zemljišta koje se nalazi unutar ograđenog dvorišta. U naravi se radi o betoniranom prostoru između vanjskog fasadnog zida kuće tuženika i kamenog ogradnog zida susjednog dvorišta i to tuženikovog dvorišta. Na sami prolaz se pristupa s javnog puta kroz dvorišna vrata. To je ujedno jedini pristup na ovaj prolaz. Utvrđeno je da se preko ovoga betoniranog prolaza dolazi do ulaznih vrata u susjednu kuću, kuću tužitelja koja se nalazi do kuće tuženika. Tužitelj tvrdi da je to jedini ulaz u njegovu kuću, a što tuženik osporava te navodi da se radi o sporednom izlazu iz kuće tužitelja koji služi isključivo za izlaz u vrt-dvorište. Nadalje, utvrđeno je da se radi o kućama starije gradnje, kamene, koje

se naslanjaju jedna na drugu, različitih visina krovišta, a zapadna kuća na sebi nosi kamenom uklesanu oznaku 1922. Obje kuće su u odnosu na javni put jasno razgraničene visokim zidovima starije gradnje. Utvrđeno je da je s te strane pristup u kuću tuženika starim drvenim vratima. Susjedna kuća ima garažna vrata iznad kojih je kućni broj 30. Tužitelj je naveo da on u svoju kuću ne može pristupiti sa ove strane jer se tu ulazi u kuću njegovog brata, dok je kuća tužitelja sa sjeverne strane naslonjena.

12. Sudski vještak Stjepan Grmoljez je u pisanom nalazu i mišljenju izradio skicu lica mjesta u kojoj je prikazao predmet spora odnosno dio kčbr. 4087 k.o. Čilipi koja je u naravi prolaz kroz dvorište stambene zgrade izgrađene na kčbr. 4087 i kčb.zgr. 319 k.o. Čilipi.

13. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju u odnos na to da se iz nalaza ne vidi može li se iz kčbr.zgr. 320 k.o. Čilipi pristupiti na dio zgrade na kčbr. 4054 k.o. Čilipi

14. Usmeno saslušan sudski vještak iskazao je da je nalaz i mišljenje izradio temeljem vlastitih geodetskih snimanja i službenih katastarskih podataka U odnosu na samu prohodnost zgrade oznake kčbr. zgr. 320 na k.č. 4084 odnosno na upit je li se iz zgr. 320 može pristupiti na dio zgrade na kčbr. 4084, iskazao je da taj dio na terenu nije utvrđivao jer isto nije dano nalogom suda, ali ukoliko isto treba utvrditi trebao bi ući unutar prostora zgrade, a što bi, po njegovu mišljenju, više spadalo pod građevinsko vještačenje a ne geodetsko. Ulazna vrata koje je prikazao kao "ulazna vrata stambeni dio tužitelja" ulaze u zatečeni objekt koji se nalazi na kčbr.. 4084, a ne zna, jer nisam imao zadatak utvrditi, je li se iz tog objekta može ući u objekt u nastavku oznake kčbr. zgr. 320. Navedena vrata su prikazana u nalazu i mišljenju i to na fotografiji koja se nalazi na listu 98 spisa, donja fotografija. Na toj fotografiji se vidi da ulazna vrata postoje na djelu nadogradnje koji je na kčbr. 4084 i ne vidi se je li iz tog nadograđenog djela moguć pristup unutar čest. zgr. 320. Iskazao je da je dio koji je opisao kao arla na skici je dio koji je prikazao fotografijom na listu 99 spisa, a koja je opisana kao "fotografije prolaza oko zgrade tužitelja", a u naravi se radi o djelu gdje su zasađeni narančini.

14.1. Tuženik je dalje ustrajao u novom očevidu na licu mjesta na okolnost je li postoji unutarnja komunikacija kčbr.zgr. 320 sa objektom na kčbr. 4084 k.o. Čilipi. Međutim, sud smatra da je navedena okolnost utvrđena temeljem iskaza tužitelja koji je i sam iskazao da se može pristupiti kroz kčbr.zgr. 320 k.o. Čilipi. Međutim, sud isto tako smatra da ova okolnost nije odlučna kod utvrđivanja prava služnosti dosjelošću na kčbr. 4087 k.o. Čilipi, kao poslužne za korist kčbr. 4084 k.o. Čilipi, kao povlasne.

14.2. S obzirom da je sudski vještak Stjepan Grmoljez postupio sukladno nalogu suda te u nalazu i mišljenju prikazao sporni dio nekretnine, jasno određeno, temeljem geodetske snimke i katastarskih podataka, to ovaj sud u cijelosti prihvaća njegov nalaz i mišljenje kao stručan i objektivan.

15. Radi utvrđenja je li se sporni prolaz koristio te jesu li ostvarene pretpostavke za stjecanje stvarne služnosti puta dosjelošću, sud je ocijenio iskaze saslušanih svjedoka i parničnih stranaka, svakog zasebno i u međusobnoj vezi, uzimajući u obzir njihovu određenost, podudarnost, eventualne proturječnosti te okolnosti o kojima su svjedoci imali neposredna saznanja.

16. Svjedokinja Vinka Skurić, susjeda parničnih stranaka, iskazala je da je viđala tužitelja Hrvoja Ljubimira, njegova brata Davora Ljubimira i tužiteljeva sina kako prolaze spornim prolazom. Navela je i da je jedno vrijeme supruga Davora Ljubimira pružala usluge masaže te da su ljudi u većem broju dolazili u salon upravo tim prolazom. Iako se nije mogla precizno izjasniti o vremenu pojedinih prolazaka, a posljednje je prolazak tužitelja ili njegova brata smjestila približno godinu ili dvije prije saslušanja, njezin iskaz potvrđuje da su se prolazom koristili i tužitelj i članovi njegove obitelji.

17. Svjedok Davor Oštrić iskazao je da je tijekom razdoblja u kojem je njegova majka bila u vezi s Davorom Ljubimirom, približno tijekom deset godina, počevši od 2000., zbog čega je tijekom tog razdoblja dvaput tjedno dolazio k njima na ručak i redovito dolazio u njegovu kuću, pri čemu je automobil parkirao uz zid i ulazio kroz predmetna vrata. Naveo je i da je poslije od 2011. pa par godina, jednom u petnaest dana dolazio i u salon za masažu na isti način. Njegov iskaz temelji se na vlastitim opažanjima te potvrđuje da se predmetnim ulazom koristio Davor Ljubimir i da je ulaz bio u uporabi i u vrijeme rada salona.

18. Svjedok Davor Ljubimir, brat tužitelja, iskazao je da se spornim prolazom koristio cijeli život, da u predmetnoj kući živi od 1988. te da se prolazom koristila i njegova obitelj. Naveo je da se prolaz nastavio koristiti i nakon njegova sužavanja izgradnjom kuće, sve do događaja od 13. prosinca 2024., kada je tuženik njegovim prijateljima zabranio prolazak, nakon čega je on počeo ulaziti u kuću kroz garažna vrata. Nadalje, je naveo da se u razdoblju od 2012. do 2016. u njegovoj kući nalazio salon za masažu, do kojeg su bili postavljeni putokazi, te da je velik broj mušterija dolazio upravo spornim prolazom.

19. Tužitelj Hrvoje Ljubimir iskazao je da je suvlasnik kčbr. 4084 k.o. Čilipi na kojoj je objekt sagrađen još 1992. i da je njegova obitelj preko 100 godina dolazila cestom preko kčbr. 4087 k.o. Čilipi, da su tuda prolazili njegov djed, baka, otac i majka i drugi po njihovom i njegovom nalogu i da se nitko tome nije protivio. On predmetnu nekretninu koristi kao vikendicu. Iskazao je da do kčbr. 4084 postoji prolaz kroz kčbr.zgr. 320 kojeg su tada napravili njegovi prednici, negdje 1920., ali da taj prolaz nije koristio, a majka ga je možda koristila kako bi došla do brata, a da ga on ne koristi jer mora proći kroz nečiji dnevni boravak. Iskazao je da su se on i brat podijelili nakon smrti majke tako da je bratu pripala kčbr.zgr. 320, dok je kčbr. 4084 ostala zajednička. Iskazao je i da je jedno vrijeme u trajanju 5-6 godina, čini mu se u razdoblju od 2015. do 2022. na nekretnini izgrađenoj na kčbr. 4084 k.o Čilipi bio salon za masažu i da su klijenti uredno dolazili spornim prolazom.

20. Tuženik Miho Skurić iskazao je da je predmetna nekretnina njegova, da se nije nikada zaključavala i da je bez njegovog znanja i privole mogao doći svatko tko je htio. Naveo je da ima komin na drugu stranu i da ne može svaki put vidjeti je li netko tu prošao. Iskazao je da tužitelj do svoje nekretnine dolazi kroz garažna vrata i kčbr.zgr. 320 k.o. Čilipi. Naveo je da bi da on vidi brata tužitelja ili tužitelja da tuda prolaze da bi ih odmah zaustavio te da je tako slučajno vidio tužiteljevog brata i 5-6 prijatelja kako prolaze spornim prolazom i da je odmah došao i rekao tužiteljevom bratu da to nije prvi put. Nije osporio da je jedno kraće vrijeme na kčbr. 4084 k.o. Čilipi bio salon za masažu, ali u iskazu tvrdi da je loše radio i da je došlo svega dvoje

ljudi, da ih nije osobno vidio, ali da je moguće da su prošli spornim prolazom. Iskaz tuženika u dijelu u kojem navodi da je netko bez njegove privole i znanja mogao proći predmetnom nekretninom i da on ne može svaki put vidjeti ako netko prođe, iako je načelno životno i moguće da tuženik ne vidi svaki put kad netko prođe jer je riječ o dijelu nekretnine koji nije zaključan, međutim ne dokazuje da tuženik nije znao da tužitelj odnosno Davor Ljubimir koriste sporni prolaz. Naime, on je u svom iskazu naveo da je rekao tužiteljevom bratu, kad ga je vidio da prolazi s prijateljima „da to nije prvi put," kao i kad je iskazao da je u salon za masažu došlo možda dvoje ljudi, pa se iz njegovog iskaza može zaključiti da je bio svjestan da se na kbr. 4084 k.o. Čilipi nalazi salon za masažu i da klijenti koriste sporni prolaz, a sve do 2024., nesporno, nije takav prolaz zapriječio.

21. Svjedok Pavo Skurić, brat tuženika, naveo je da su Ljubimiri povremeno prolazili spornim prolazom dok je njegova majka bila živa, a umrla je 2001., ali da se nakon njezine smrti, prema njegovim saznanjima, prolazom više nisu koristili. Iskazao je da se od 2001. ovih prolazom koristi njegov brat i tu drži kante od smeća. Dakle, on potvrđuje korištenje prolaza u ranijem razdoblju, ali se njegov iskaz o prestanku korištenja nakon smrti svoje i tuženikome majke, nije suglasan s iskazima Vinke Skurić i Davora Oštrića, koji potvrđuju korištenje u kasnijem razdoblju, osobito u vezi s dolascima u salon za masažu.

22. Svjedok Antun Skurić, iskazao je da je susjed predmetnoj nekretnini i da se spornim prolazom ulazi u nekretninu tuženika te da se njime nitko ne koristi još od 80-tih godina, a da je viđao Katu Ljubimir da povremeno prolazi u dogovoru s tuženikom. Svjedok Antun Tomaš u bitnom je iskazao da živi 50 metara istočno od predmetne nekretnine te da svaki dan prolazi pokraj spornog ulaza o da nije nikog vidio da se tim ulazom koristi pa tako ni Katu Ljubimir dok se Luce Skurić ni ne sjeća. Svjedok Marko Skurić u bitnom je iskazao da živi 50 metara udaljeno od predmetne nekretnine te iako iz kuće ne vidi sporni prolaz, da često, svakodnevno pored njega prolazi, a i druži se s tuženikom pa zna da sporni prolaz koriste tuženik i njegova obitelj, a tužitelja ni njegovu majku nije nikada vidio.

23. Svjedoci Marko Skurić, Antun Tomaš i Antun Skurić su u iskazu iznijeli opažanja o nekorištenju prolaza od strane članova obitelji Ljubimir. Međutim, iz njihovih iskaza proizlazi da nisu imali potpuni uvid u sve događaje i sva razdoblja, ali jasno navode da nisu nikada vidjeli ni tužitelja ni Katu Ljubimir (majku tužitelja) kako prolaze spornim prolazom. Ovi iskazi se zbog svoje neodređenosti, a i činjenice da su suprotni iskazima svjedoka Vinke Surić i Davora Oštića, čiji iskazi su detaljniji, jasniji i određeniji u pogledu načina prolaza i vremena, a u ostalom suprotni su i iskazu brata tuženika Pava Skurića koji je iskazao da su sporni prolaz koristili Ljubimiri dok majka tuženika nije preminula 2001. Činjenica da su ovi svjedoci iskazivali potpuno suprotno iskazu samog brata tuženika o korištenju prolaza od strane Kate Ljubimir do 2001., ukazuje na nevjerodostojnost njihovih iskaza i u odnosu na kasnije razdoblje pa ih sud nije prihvatio. Svjedok Nikša Skurić, sin tuženika, je kategorički iskazao o tome da nije nikada vidio tužitelja da prolazi spornim prolazom, a i da je Davor Ljubimir stalno ulazio u svoju nekretninu na donji ulaz. Međutim, iskaz svjedoka Nikše Skurića, sina tuženika, zbog njegove osobe povezanosti s tuženikom, činjenice da živi u predmetnoj nekretnini i da ima pravni interes za uspjehom tuženika u ovom postupku, sud nije prihvatio kao vjerodostojnog, a i jer je suprotan iskazima Davora Oštrića i Vinke Skurić pa i dijelom

svjedoka Pava Skurića pa i iskaza Ambroza Čivljaka, Davora Lilića i Donalda Hudspetha, čija analiza slijedi.

24. Sud je, radi utvrđenja načina, trajanja i učestalosti korištenja spornog prolaza, ocijenio i iskaze svjedoka Ambroza Čivljaka, Davora Lilića i Donalda Hudspetha, koji su iskazivali o svojim dolascima na nekretninu Davora Ljubimira.

25. Svjedok Ambroz Čivljak iskazao je da je od 2002. povremeno, jednom ili dvaput godišnje, dolazio s Davorom Ljubimirom i drugim osobama na druženja u njegovu kominu. Naveo je da su prilikom tih dolazaka kombijem dolazili do ulaza, prolazili kroz predmetna dvorišna vrata i sporni prolaz te dolazili do ulaznih vrata kuće, nakon čega su ulazili u prostorije kuće i spuštali se u komin. Istaknuo je da su se takva druženja održavala do 2023. godine te da ih prilikom dolazaka i odlazaka nitko nije zaustavljao. Međutim, svjedok je naveo da je posljednji put na predmetnoj nekretnini bio 2025. godine, kada je ušao drugim ulazom, kao i da prilikom druženja nije viđao tužitelja Hrvoja Ljubimira. Njegov iskaz stoga potvrđuje ponavljano korištenje spornog prolaza radi dolaska na nekretninu Davora Ljubimira.

26. Svjedok Davor Lilić iskazao je da je od 2002. godine najmanje jednom godišnje dolazio s ostalim profesorima na druženja kod Davora Ljubimira. Naveo je da su kombi parkirali sa strane te kroz predmetna dvorišna vrata i sporni prolaz dolazili do kuće, gdje su se družili i pripremali hranu. Istaknuo je da su se pri povratku koristili istim putem, sve do događaja u prosincu 2025. godine, kada ih je nepoznata osoba zaustavila i rekla im da ne mogu proći, zbog čega su se vratili i u kuću ušli drugim ulazom. Svjedok je naveo da su na druženja uglavnom dolazili tijekom zimskih mjeseci, u večernjim satima, a odlazili oko ponoći, te da pritom nije susretao susjede.

27. Svjedok Donald Hudspeth iskazao je da je prvi put na predmetnoj nekretnini bio 2002. godine, kada je u njoj živio Davor Ljubimir, koji je bio njegov zaposlenik. Naveo je da su se od 2002. godine do prosinca 2024. jednom ili dvaput godišnje sastajali kod Davora u kominu te da je u tom razdoblju spornim prolazom prošao približno 35 do 40 puta. Opisao je da su automobil obično parkirali nasuprot ulazu, nakon čega su prolazili kroz predmetna vrata i sporni prolaz, a na druženjima je sudjelovalo još desetak osoba. Istaknuo je da ih prije prosinca 2024. nitko nije zaustavljao niti im je zabranjivao prolazak, dok su u prosincu 2024. prilikom prolaska bili zaustavljeni, nakon čega su se pri povratku koristili ulazom kroz garažu.

28. Sud navedene iskaze ocjenjuje nepristranima i vjerodostojnima jer se radi o svjedocima koji su opisali vlastita, ponavljana i vremenski odrediva opažanja korištenja spornog prolaza u razdoblju od 2002. i nadalje, te su međusobno u bitnom suglasna. Njihovi su iskazi u bitnome podudarni u pogledu načina dolaska na nekretninu Davora Ljubimira, prolaska kroz predmetna dvorišna vrata i sporni prolaz te povratka istim putem. Osobito je značajno da Donald Hudspeth navodi približan broj prolazaka, odnosno 35 do 40 prolazaka tijekom razdoblja od približno dvadeset i dvije godine, dok Ambroz Čivljak i Davor Lilić potvrđuju da su takva druženja bila ponavljana i da su se održavala tijekom niza godina.

28.1. Navedeni iskazi dodatno dovode u pitanje tvrdnju svjedoka Pave Skurića da se nakon smrti tužiteljeve majke nitko od Ljubimira više nije koristio spornim

prolazom, kao i iskaze svjedoka Antuna Skurića, Marka Skurića i Antuna Tomaša te Nikše Skurića. Naime, iskazi Čivljaka, Lilića i Hudspetha potvrđuju da se prolaz koristio u razdoblju od 2002. i nadalje, odnosno u razdoblju nakon smrti tuženikove majke.

28.2. Iako se iskazi svjedoka razlikuju u pogledu godine kada je prolaz zaustavljen, Donald Hudspeth navodi da su zaustavljeni u prosincu 2024. godine, dok Davor Lilić takav događaj smješta u prosinac 2025. godine. Ambroz Čivljak također navodi da je 2025. godine na nekretninu došao drugim ulazom te da mu je Davor Ljubimir tom prilikom rekao da im prolazak spornim putem više nije dopušten. Međutim, među strankama ne bi trebalo biti sporno da je to bilo u prosincu 2024.

29. Ocjenjujući sve izvedene dokaze u njihovoj ukupnosti, sud nalazi da iskazi Ambroza Čivljaka, Davora Lilića i Donalda Hudspetha zajedno s iskazima Davora Oštića i Vinke Skurić pružaju dostatno uvjerenje i potvrđuju činjenicu da se sporni prolaz stvarno koristio i u razdoblju od 2002. do najmanje prosinca 2024., i to ponavljano tijekom duljeg razdoblja te da nije osnovana tvrdnja na koju upućuje iskaz svjedoka brata tuženika, da nakon 2001. da se prolaz preko nekretnine tuženika nije koristio. Nakon međusobnog povezivanja iskaza svjedoka, sud nalazi utvrđenim da je prolaz na kčbr. 4087 k.o Čilipi, kao poslužnoj nekretnini koristio tužitelj, doduše u manjem intenzitetu jer nekretninu na kčbr. 4084 k.o. Čilipi koristi kao vikendicu, kao i Davor Ljubimir češće, sve dok 2024. tuženik, kao vlasnik poslužne nekretnine, nije zabranio prolazak. Nisu životno logične tvrdnje tuženika kojima nastoji ukazati da bi se tužitelj i Davor Ljubimir koristili ovim prolazom potajice jer nije životno da baš nitko od ukućana poslužne nekretnine u navedenom duljem vremenskom razdoblju nije vidio tužitelja i njegovog brata Davora da prolazi spornim prolazom, kao niti osobe koje su dolazile u salon za masažu kojeg je imala u povlasnoj nekretnini, ranije supruga Davora Ljubimira. A uostalom i iskaz tuženika o ovome je kontradiktoran, kako je to obrazloženo u točki 20. ovog obrazloženja.

30. Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da su se vlasnici kčbr. 4084 k.o. Čilipi, tužitelj i njegov brat Davor Ljubimir, prije njega njihova majka Kate Ljubimir, a i njeni prednici, kao vlasnici i posjednici povlasne nekretnine pošteno posjedovali izvršavajući sadržaj služnosti prolaza od javnog puta kčbr. 5055/2 k.o. Čilipi preko kčbr. 4087 k.o. Čilipi u kroz dvadeset godina, a tuženik, kao vlasnik poslužne nekretnine, nije se tome protivio pa je temeljem odredbe članka 229. stavak 1. i članka 233. stavak 1. ZV-a odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

31. O troškovima ovog postupka sud je odlučio temeljem odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a u sve s člankom 155. ZPP-a, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25.), prema vrijednosti predmeta spora i zatraženom trošku.
31.1. Tako su tužitelju priznati troškovi za sastav tužbe (75 b, Tbr. 7/1), za zastupanje na ročištima 4. veljače 2025., 24. ožujka 2025., 17. rujna 2025., 3. ožujka. 2026., 26. svibnja 2026, 22. rujna 2026. (svako po 75 b, Tbr. 9/1) za sastav podneska od 8. rujna 2026. (75 b. Tbr. 8/1), što sve zajedno prema vrijednosti jednog boda i PDV iznosi 1.500,00 EUR. Tome valja dodati trošak vještačenja 1.030,73 EUR, sudske pristojbe za tužbu (26,54 EUR). Ukupni trošak koji pripada tužitelju iznosi 2.557,27 EUR pa je odlučeno kao u točki IV. izreke.

31.2. Tužitelju nisu priznati troškovi za sastav podneska od 7. listopada 2024. jer ga nije sastavio odvjetnik već osobno strankama dok podnesak od 7. siječnja 2025. kojim je punomoćnik tužitelj dostavio punomoć, koju je propustio dostaviti uz tužbu, jer je ovaj trošak nastao krivnjom tužitelja.
31.3. Odluka o zateznim kamatama, koje su tužitelju na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbama članka 151. stavka 3. ZPP-a i članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., u daljnjem tekstu ZOO).
31.4. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama IV. i V. izreke presude.

U Dubrovniku 27. listopada 2026.

Sutkinja

Marijana Capurso Kulišić

Dokument je elektronički potpisan:
Marijana Capurso Kulišić
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026 13:41:11

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
2.5.4.97=#0C1156415448522D343830373434363435323 8
OU=Signature
S=Capurso Kulišić
G=Marijana
CN=Marijana Capurso Kulišić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-40df5**

Kontrolni broj: **076ac-8bba7-17e16**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marijana Capurso Kulišić, O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.